

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No. 294.5
Book No. M 372h
N. L. 38. C.1
MGIPC—S4—38 LNL/56—22-5-57—50,000.

188. C. 99. 22 2010

ବିଦେଶୀୟ ଉତ୍କଳଜାତ ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ ।
 ଉତ୍କଳୀୟ ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ ।

1918/19

ଉପ ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ
 ଉପ ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ

ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ ।

ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ ଉପ ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ
 ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ ।
 ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ, ୮, ଉଦ୍ଭିଦମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ ।

Printed by M. L. Maharana
 at the 'Utkal Press, 8, St. James Square.
 Calcutta.
 1918.

ମୂଲ୍ୟ ୫. ୦୦ ମାତ୍ର ।

188. C. 99. 8

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ।

ଖେଳେଇ ବୋଲ ।

ପ୍ରଥମ ଧରଣ ବୋଲ ।

ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼ ଶା ଶା ଡେବ
 ଶିଖିତା ଶି ଡା ଡେବ ଡେବ
 ଶିଖି ଶିଖି ତା ।

ଦ୍ଵିତୀୟ

୧ ଯୋ ଯୋ ଚନ୍ଦ ଶିଖି ତା ଶି ଡା ।
 ଡେବ ଡେବ ଶିଖି ଶି ଡା ।

ହରି ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ।

ଏକତାଲ୍ଲହ ବୋଲ ।

ହୀର ହାସିନ ହିଁ ; ତାର ତା ସିନ ତା ।

ଦାଉଁ—

ତା ଶିର ଶିର ଧନାକ୍ ଧନ ଧନା

ତା ହିଁ ତନ ଶିଟି ହିଁ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦଶକୁଣ୍ଡା ତାଲେର ବୋଲ ।

ହିଁ ହିଁ ନାକ୍ ହିଁ ହିଁ

ହିଁ ନାକ୍ ହିଁ ହିଁ ଉରୁର ହିଁ ନା ।

ଶିଟାକ୍ ତାଉର ଧନାକ୍ ଧନ

ତାଉର ଧନାକ୍ ଧନ ତାଉର ଧନା ।

ଧୋ ସେକେ ନାକ୍ ଧନା ଧେନା

ଧୋ ସେକେ ନାକ୍ ଧନ ଧେନା

ଉରୁ ଧେ ତେବ

ଧାନନା ତାକିଟି ଧାଉର ତା ।

ତେଣ୍ଡେଟେର ବୋଲ ।

ହିଁ ହିଁ ହିଁ ନାକ୍ ହିଁ ହିଁ ତେବ

ଶିଟି ତା କି ତା ।

ଦାଉଁ—

ତା ଶିର ଶିର ଧେନାକ୍ ଧନ ଧେନା ଧେନା ଶିଟା.ତା ।

ଧିଁ ଧିଁ ତେବ ଧନ ଧନ ଧେବ

ଧିଁ ଧିଁ ତେବ ଧନ ତା ।

ହରି ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ।

ଚୌତାରେଇ ହୋଇ ।

ଧେନେ ଧେନା ଖଟି ଥିଲା ବେଣୁ ଖଟି

କେଦେନା ଥିଲା ଝାଙ୍କିଟି ଗାକୁଟି ଥିଲା

ବାବୁ ଧାବିନିତା ଗ୍ରହଣା ଝାଙ୍କିଟି ।

ଚନ୍ଦ୍ରଧର ।

ପ୍ରେମ ସେ କହୁ ଶ୍ରୀରାମେ କୃଷ୍ଣ ଦୁଲିତ ପ୍ରଭୁ

କରାଇ ଦୈତ୍ୟ ଅଦୈତ୍ୟ ଶ୍ରୀରାମାୟଣ କି କହୁ !

ଶ୍ରୀରାମାୟଣ କି କହୁ !

ଶ୍ରୀରାମ ମଦନମୋହନ କି କହୁ !

ଶ୍ରୀରାମ ଗୋପୀନାଥ ଜା କି କହୁ !

ଶ୍ରୀରାମ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଜନ କି କହୁ !

ଶ୍ରୀରାମାୟଣ କି କହୁ !

ଶ୍ରୀରାମାୟଣ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କି କହୁ !

ବାବା କେତା କି କହୁ !

ଗ୍ରୋତା ବଜ୍ରା କି କହୁ !

ବୁଦ୍ଧଧାମ କି କହୁ !

ବୌଦ୍ଧମଣ୍ଡଳ କି କହୁ ! ଲଭାବ ।

ସଂକୀର୍ତ୍ତନ—ଏକତାଲ ।

ଏକବାର ଏସ ହେ ନନ୍ଦିୟାର ଚାନ୍ଦ ଗୋର ।

ଗୌର, ଏସ ଏସ ଏକବାର ଏସ,

(ଏଇ ହେ-ହେ-ହେ-ହେ-ହେ ଶ୍ରୀଗୌର)

ଗୋମାୟ ଦୟା କରେ ଅସୁତେ ହେ,

(ହରି-ସଂକୀର୍ତ୍ତନର ମାତ୍ର)

ଗୋମାୟ ନଦେ କେତେ ଅସୁତେ ହେ,

(ଏସ ନନ୍ଦିୟାର ବାଦ)

ହରି ନାମ ସଂକଳନ ।

ଗୌର କାମାଳ କାନ୍ତର ପ୍ରାଣେ,

(ଦୟା କରେ ଏସ, ଏସ ହେ)

(କାମାଳ ରଚନ ସାଧନ ଜାନେ ନା ହେ)

ଏସ ଏକବାର ସଂକର୍ଷଣେ ॥

ଏସ ସାମୋପାମ ସଙ୍ଗେ ଲଭେ ଏସ,

ତୋମାୟ କାମାଳ ଜାକେ ହେ ବାରେ ବାରେ,

(କୋଥାୟ ଅନ୍ତେ କାମାଳେର ବନ୍ଧୁ)

ଏକବାର ଏସ ଏସ ଗୌରବଞ୍ଜ,

(ନରଲେ ଶାର୍ଦ୍ଦନ ସାଜେନା ହେ)

୦୯—ଅଭାଷେମଣ ।

ତହେ ଏକବାର ଏସୋ ଶ୍ରୀହରି ।

ଆମାର ଏଇହୁବ-କମଳେ, ବାମେ ହେଲେ,

ତାହାସେ ବାଜାତ ବାସଣ ।

ଏସୋ ସନାମ ନିତ୍ୟଧାମେ, ବନୋଦାମେ,

ବାମେ ଲଭେ କଣୋଷ ।

ହେରେ ସୁବଲ ଚରଣ, ସୁବଲ ନୟନ,

ଆମର ଦର୍ଶନେ ସତଲ କରି ।

ଆମାର ଏଇ ମନୋବାସନା, କାଲେସୋନା,

ସୁରୁତ ହେ ନିପା କରି ।

କାଷ୍ଠତର ସ୍ପର୍ଶ ହଲେ, ପାସାନ-ହଲେ ନାଶ ।

ଏକତାଲ ।

କୟ ସୁଧେ କୟ ନିଷ୍ଠାକୟ ବୁଝାବନ । କୟ ସନାମକୃତ ସୁଧା-
ଲୁଗା ଶିର-ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ॥ (ଚଳିବେ ବଳସେର ପ୍ରାଣ ରେ) କୟ
କେଶାବୀଟ, ବଶାବଟ, ସ୍ଵାମୀ ନିରଞ୍ଜ କାନନ । କୟ ଶ୍ରୀସମ୍ଭବାର
ଧାରେ, କେଲି କଦମ୍ବେର ବା ॥

ହରି ନାମ ସ୍ତବଜନ ।

କାଠିଆଳୀ ।

ହରି ବଲ୍ଲ ହରି ବଲ୍ଲ ହରି ବଲ୍ଲ ଶ୍ରୀ । ହରିନାମ ବନା ଶବ୍ଦେର
ଅନ୍ୟ ଗତ ନାହିଁ । ହରିନାମେ ଉଦ୍ଧାରିଲେ ଜଗାଇ ଅର ମାଧାର ।
ହରି ନାମେର ନେଇ । କରେ ଉଦ୍ଧାରଣେ ସାର । ହରି ବଲ୍ଲ ହରି
ବଲ୍ଲ ହରି ବଲ୍ଲ ଶ୍ରୀ । ହରିନାମ ମହାନାଥ ଏଇ କର ସାର, ହରିନାମ
ବନେ ଶବ୍ଦେର ଅନ୍ୟ ଗତ ନାହିଁ ।

ତାଳ—ବିଠିକ ।

ଆମର ହୃଦୟ-କୁଣ୍ଠେ ଏସ୍ କୁଟବିହାରୀ । ବାମକରେ ବଂଶୀ
ଲଗ୍ନେ ହେ ବଞ୍ଚିଧାରୀ । ପ୍ରୀତିଧରା ପରେ ଅଙ୍ଗେ, ବରଦ କର ହେ
ରଙ୍ଗେ, ନିରଞ୍ଜନ ରବିପୁତ୍ର-ଶଙ୍ଖା-ନିବାର । ପରଦର ଅନ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରା, ଧ୍ୟାନ
କରି ତବ ଶରୀର, ନିବାର ହେ ଉଦୟ-ହାରୀ । ତ ସ୍ଵର୍ଗର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-
କୁମ୍ଭ, ଉଦ୍ଧାରଣ କରି ତୁମ୍ଭେ, ଭକ୍ତି ରସେ ହୃଦୟର ହେ ବଲ୍ଲଭ ହାରୀ ।

ଏକତାଳ ।

ନାଚେ ଅର ଦ୍ଵର ବଳେ ଗୌର ନିତାର । ଗୌର ନିତାର ଆମର
ଅଦ୍ଵୈତ ଗୋଷାଳି । ନିତାର ଗୌରବ କରେ ବଳେ, ଗୌର ଆମର
ଭାଇ । ଓରେ ଗୌରୀଙ୍କ ପ୍ରେମେର ରରେ ମାତାଳ ନିତାର । ଓରେ
ମାତାଙ୍କ ନିତାର ପ୍ରେମେ, ମାତାଳେ ନିତାର । ଓରେ ଅପର ମାତାୟେ
ବଳେ, ସାମାଲ ରେ ଭାଇ । (ଦୟାଳ ନିତାର ଆମର ରେ) ଓରେ
କଲି-ଉଦୟ ଚନ୍ଦ୍ରରରେ ଅର କେବେ ନା । ଓରେ ଗୋରେ ଗୋରେ
ମାରେ ଲମ୍ବ ବଳେ ଭାଇ ଭାଇ ॥

ଶୃଙ୍ଗାର ।

ପ୍ରଭୁ ଏସ ହେ ହୃଦ ମନ୍ଦିରେ । ତୋମାର ଶାନଶାନ ସନ୍ତାନେ
ଜାତେ ନାଥ । (ପାଶେ କାନ୍ଦର ହୃଦ୍ରେ) (ଓହ୍ଲେ ବୟାଳ ପିତା)
ଏସେ ତାପିତ ହୃଦୟ ଶୀତଳ କର । (ଓହ୍ଲେ ଶାନ୍ତବାରୀ) ଏକବାର
ଦେଖେ ମାବନ ସମ୍ପର୍କ କର । (ଅପରୁଷ ରୂପ) ଏସେ ପାଶୀରେ ପବନ
କର । ଆମର ବଡ଼ ପାଥ ଅଙ୍ଗେ ମନେ, ହୃଦୟ ହେଉବ ପ୍ରେମ-
କୟନେ । ଏକବାର ହୃଦୟ ନାରେ ଉଦୟ ବଡ଼, ହୃଦ୍ରେ ଶନ-
ହୃଦେର ପ୍ରୀତି-ଲତ । ତୋମାର ମନ୍ଦିର ଅସେ ଅମର ଜାତ ସବେ,
ତାସେର ମାୟନା ସ୍ଵରରେ ହୃଦ୍ରେ (ବାଧିକଲ୍ଲଭର ।)

ଶେଷଟା ।

ସ୍ଵପ୍ନେ ଗୋବନ୍ଦ ବଲ୍ଲ । ସ୍ଵପ୍ନେ ଗୋବନ୍ଦ ବଲ୍ଲ, ଶ୍ରୀସ୍ଵପ୍ନେ ଗୋବନ୍ଦ ବଲ୍ଲ, ସ୍ଵପ୍ନେ ସ୍ଵପ୍ନେ ଗୋବନ୍ଦ ବଲ୍ଲ । ନାମ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ଗୋବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀ, (ଅକ୍ଷରରେ ଶ୍ରୀ) ସ୍ଵପ୍ନାମେ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ, ଏକାକୀ ଶମନେ ଲାଲ୍, ସ୍ଵପ୍ନା ନାମେ ପ୍ରଧାନ, ପ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତିରହ, ସ୍ଵପ୍ନାସ୍ଵପ୍ନା ବଲ୍ଲ ମୁଖେ, ଜନମ ଯାକେ ସ୍ଵପ୍ନେ, ସ୍ଵପ୍ନା ନାମ ବଲ୍ଲେ ସଦା, ସାବେ ଗୋବନ୍ଦ ବଲ୍ଲେ ସ୍ଵପ୍ନା ।

ଚତୁର୍ଥ ।

ଅଳ୍ପ ଅମାତ୍ୟେ ପ୍ରେମ-ଗୀତା ନିତାଇ ଏସେଇ । ନିତାଇ ନୈଲେ ପ୍ରାନ୍ତ କୁଡ଼ାବେ କିପେ । ଯାବେ ମାଧାୟ୍ ଜେନେ ଅସ୍ତ, ଅମର ନିତାଇ ଯାୟ୍ କି ଗୋବନ୍ଦ ଯାୟ୍ ରେ । ନିତାଇ ନୈଲେ ପ୍ରାନ୍ତ କୁଡ଼ାବେ କିପେ, ସ୍ଵପ୍ନାମର ଗୋବନ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ବଲ୍ଲେ କେ । ଶ୍ରୀମୁଖେ ସୀତାମାଧବ ସେଇ କି ଏସେଇ, ପ୍ରେମେଇ ଦୃଷ୍ଟିକେ ଗୋବନ୍ଦ କରନ୍ତି ଗୋବନ୍ଦେ । ନାମ ଶୁନେ ପ୍ରଭୁ, ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ବାହୁ ରୁଲେ ନାଚିଲେ ।

ଏକତାଳ ।

ଅଳ୍ପ ଗୋ ବ୍ରତେ ଯାବନା ଗୋ, ସେତେ ପ୍ରାନ୍ତେ ନାହିଁ ଗୋ । ବ୍ରତେଇ ଗୋବନ୍ଦ ସ୍ଵପ୍ନେ ଗୋବନ୍ଦେ, ତାଳ ଏସେଇ ମଥୁରାୟ୍ । ବାପ ସେସେଇ, ମା ସେସେଇ, କେବେ ଗୋବନ୍ଦ ବୁଲେବେଇ, ତୋମର କରନ ମା ବଲ୍ଲେ ଗୋବନ୍ଦ ବୁଲେବେ ଗୋବନ୍ଦେ ମା ସେସେବାୟ୍ । ନମ୍ବ ଗୋବନ୍ଦେ ଗୋବନ୍ଦେ ସେତେ ପ୍ରେମ ଗୋବନ୍ଦେ ଗୋବନ୍ଦାୟ୍ । ଏଇ ଗୋବନ୍ଦେ, ଏଇ ଧରା ଦେ, ନବେଇ ମତ ବଦାୟ୍ ଦେ, ଅମାର ମତ ବାଦା ଦ୍ଵୟେ, ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟେ କରମକଲ୍ଲୟ୍ । ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟେ ବାଦା, ବାଦା ବଦେ ବ୍ରତବାସୀର ପ୍ରାନ୍ତ କୁଡ଼ାୟ୍ ।

ହରି ନାମ ସଂକର୍ଷଣ ।

ଏକତାଲ୍ଲୀ ।

ଗୋଲ୍ଲ ହରି ସାନବନ୍ଧୁ ବ'ଲେ ତାକ'ରେ ରସିନୀ । ଯଦି ସେହେଇ ମାନବ ହୁଏନ ହେଲେ ତେହା ଧର୍ମ ନା । ମିଶେ କାଲି କବେନା ରତ, ସନି କଟେ କାଲିଗତ, ହୃଦରେ ଜାଗତ, ଓରେ ନାମ ମିତ ଅବରତ, ସାନ ବନା ସାନ ସାନ ନା । ଜାଲ ବନ୍ଧୁ ସୁତ ଦାସ, ସକଳ ସୁଖେର ସୁଖୀ ତାସ, ନା ଦେଖିଲେ ସାଗ, ସେ ହରି ହରିବେ ଯାଇ ରବ ଶ୍ରୀ, ଏହେତେ କେଉଁ ଯାବେ ନା ॥

କାଠିୟାଲ୍ଲୀ ।

ହରି ବୋଲି ହରି ବୋଲି ବଲେ, ଦେହାୟ ନଦେର ବାଜାର ହସ୍ତେ । ଓରେ ସୋନାର ନୁସୁର ସୁନା ଶାୟ । ଓରେ ନରର ହସ୍ତେ ଦେହେ ଯାୟ, (ଦେଶ ରେ) ଦେହେ ପଡ଼େ ନିତାଇହେଉଁ ଶାୟ । ଓ ଦେଶ ରେ ନୁସୁର ପଡ଼ିମ ଶାୟ । ଓରେ ମାରଲି କେନ ନିତାଇହେଉଁ ଶାୟ (ଦେଶ ରେ ରହେ ଅନ ରେସେ ଶାୟ ।) ଓରେ ଜଗାଦ'ବଲେ ମାଧାର ଶାୟ, ଏମନ ରୁଷ ଅର ଦେଖି ନାଲ, ଏମନ ନାମ ଅର ଶୁନି ନାଲ, (ଓ ଶାଲରେ ଏମନ ନାମ ଅର ଶୁନି ନାଲ ।)

ଖେମଟା ।

ଅୟ ରେ ଅୟ ଜଗାଦ ମାଧାର ଅୟ । ହରି-ସଂକର୍ଷଣେ ନାତବ ଯଦି ଅୟ । ଓରେ ମାର ଖେହେଇ, ନା ହସ୍ତ ଅବୁଡ଼ି ଶାବ ଅୟ, (ମାଧାରରେ, ଓରେ ମାଧାର) ତହିଁ ହରିର ନାମଟି ନବ ଅୟ । ଓରେ ମେରେକେ କଲସୀର କାଶା (ମାଧାର ରେ ଓରେ ମାଧାର) ଓରେ ତା ବଲେ ବି ଶ୍ରେମ ଦବ ନା ତାୟ । ଓରେ ଅମସ୍ତ ଦୁ ଶର ଜଗାଦ ମାଧାର, ଦୁ-ବସେ ତବବ ଦୁର ଶର, ଅୟ । ଓରେ ଗୋବେରେ ସାନ କବବ ମୋନଲେ (ମାଧାର ରେ ଓରେ ମାଧାର) ଓରେ ହରିନାମେର ମାଲ ଦବ ଗଲେ । ଓରେ ଅୟ ରେ ମାଧାର କାଲେ ଅୟ (ମାଧାର ରେ, ଓରେ ମାଧାର) ଓରେ ହରିନାମେର ଆତାସ ଲବୁବ ଶାୟ ଅୟ ।

୦୩—ଅଭିଷେପଣ ।

ହରି ଏଇ କର ଚିତ୍ତାନ୍ତକାଳେ । ସେନ ଅମାର ବଦନ, ବଂଶୀ-
ବଦନ, ଗଙ୍ଗା-ନାସ୍ତୁନ ବଳେ । ଯେନ ଏ ପ୍ରାଣପାଶୀ, କମଳ-ଅଂଶୀ
କାଟିବେ ମାୟା ଶ୍ରୀଲେ । ଅମାର ମନେର ଅସା, ପୁରବେ ବାସା,
କୃଷ୍ଣ କରନ-କମଳେ । (ଯଜନ) ଅର୍ବନାଭ ହସ୍ତେ ସ୍ବଚ୍ଛ, ପଡ଼ିବେ
କମଳ ଜଳେ (ଉପନ) ବନ୍ଧୁଗନେ ଶୁଦାୟ ଯେନ ହରିନାମ କଣ୍ଠସୁରେ ।

କାଣ୍ଡବୀଳ ।

କୋଥା ଗୋଷାଳ ଓରେ ଗୋଷାଳ, କୋଳେ ଅସୁରେ ମାଲମାଳ ।
ନା ବେଳେ ଡୋର ଚାନ୍ଦମୁଖ ଅସିବ ହତେରେ ପ୍ରାଣୀ । ଖେଳେ ଗୁମି
ସେ ଶୀର ସର, ଏଇ ବେଶ ଏକେଇ ସେ ସର, କଣ୍ଠୋସୁର ରଇଲ ସେ
ସର, ସର ବେଶେ ସରେ ନା ବାଜ । ଏସେଇଲ ବ'ଲେ ବ'ଲେ, କିଷ୍ଟ
ଭୋମାୟ ବେଶବେ ବଲେ, ଡୋର ଦ୍ଵାନ୍ତରେ କତର ବଲେ, ଶୁନେ
ସେ ପ୍ରାଣ ବାନ୍ଧେ ନା , ନରେର ବାନ୍ଧ ହଲେ ସୁରଶ, କବି କରେଇଲ
ବାରଶ, କିଷ୍ଟସୁ ବଇଲ ମରନ, ଏଇ ମନେ ଅନୁମାଳ । ଦ୍ଵାନ୍ତ ବଲେ
ଦା ତୋବେର ସୁଜାରେ, ପଶୋବା ଏସେଇ ଦ୍ଵାରେ, ଭ୍ରମନ କହେ
ଦ୍ଵାରେ ଦ୍ଵାରେ, ମନେ କି ଜେନେଠି ଜାନ ଧ । କହୁଛୁ ନବମାର
ଭରେ, ବେଳାତେ ଅଛଇ ଧରେ, ଅର-ବାସତାମ ସୁଗଲ-କରେ, ମନେ
କର ସକଲ ଗାରି ।

ଠିମେ ଅବା ।

ଓରେ କେ ଯାୟ ନାହିଁ ସୋନାର ବରନ ନୟନସନ୍ଦାନୀ । ହେବେ
ଗୌରବାନ୍ତ, ହସ୍ତ ମନେ ଭାନ୍ତି, ସେନ ଅସି ରୁମେରେ ଉଦୟ ଶଶୀ ।
ମରି କି ରୁଷ, ହେଉ ଅପରୁଷ ରୁଷେର ସୁରୁଷ, ଗୌର ରୁଷ, ରହଇ
ଅନ୍ତରେ ପଶି । କରେ ଧ୍ୟାନ କମଣ୍ଡଳ, ରୁଷେ ଭବନ ଉଡ଼ୁଲ, ନରମଲ
କାନ୍ଦନ-ବଦନ ଗୋଟି ମୁଖେ ସୁଧା ସୁଧା ବଲେ, ଶୁଣିଲେ ନୟନ ଜଳେ,
ବନା ଛନ୍ଦେ କରଇ ରୁମନ ଗୋ । ଯେନ ଉଦାବେର ମଡ଼, ଶନେ
ଭନେ ମୁହାଣତ, ସୁଧା-ପ୍ରେମେ ଉଦୟ ହେବୁ ଉଦାସୀ ।

ଖେଳନା ।

ତାଲେ ତାଲେ ପା ଟେଲେ, ଦୂର ବଲେ ନାଟ ସ୍ଥଳ । ଖଲେ ଖଲେ
ସ ଖଲେ ଦୂରନାମେର ସ୍ଥଳ ଖଲ । ଦାବେ ଦୂରନାଲ ଦସ୍ତେ, ସୁରେ
ତାଲେ ଲମ୍ବ ମିଲିବେ, ଦୂର ନାମେର ଉଶେ ଦସ୍ତେ, ଦୂରନାମେର
ଉଷାବେ ।

କାଳ—ଏକତାଳ ।

କଳ୍ପ ଗୋବର ଗୋବର ଗୋଷାଳ-ଗୋବରନ । ଦୂର ନାମସ୍ଥ
କଳ୍ପକାଳ ମାଧବ ମଧୁସୂଦନ । କଳ୍ପମୟ ଦୂର କଳ୍ପନାସାଗର କଳ୍ପ
କାଳ ନାମକ । ଶୁଣି ଚଳିବେ ଚଳିବେ ଦୂର, ଚଳିବେ ଶୁଣି ଚଳିବେ
କାଳସୂଦନ ।

କାଉଲେର ସ୍ଥଳ—ଖେଳନା ।

କାଉ ଶବ୍ଦେ ନଦେ ଏସେ, କାମାଲ ଦେଶେ ଦୂର ଦସ୍ତେ ବଲି
ଦୂର । କାଉଶବ୍ଦେ ଧବେଶ ଶବ୍ଦ, ଏମନ ସ୍ଥଳେ, ତାଓ ଯଦୁ ବୁଝେ
ନାଉ । କୋଥା ତୋର ମୋହନତ୍ତା, ଶତଧନ୍ୟା, ରାଜା ହିରଣ
ମୁସୁର । କୋଥା ତୋର ସେଇ ଧେନୁର ଶାଲ, ଦାବଶ ଗୁଣାଲ, କୋଥା
ତୋର ନବନ ଦାହୁର;—ଏକତ ତୋର ମା ଯଶୋଦା ରଇଲ କୋଥା
ଶୁନ କରେ ବୁଝୁଥା । କୋଥାକୁ ତୋର ସଖୀ ସଖା, ସେଇ ବଖାଖା,
କୋଥାକୁ ଅନଳ ମଞ୍ଜୁ । କୋଥାକୁ ତୋର ବଞ୍ଚମାଲ, ଶିଖାକୁ ତୋଲ
କୋଥାକୁ ତୋର ସୁଇ କଣୋର । କାଉଶବ୍ଦେ ମୁଢ଼ିମ୍ବେ ମାଥା, ଜେବା
କାଥା, ନଦେଇ ଦୁଇ ଦଣ୍ଡାଥା । କାମାଲ ଅଟଇ ଦଳେ, ଶାବୁଷ-
ଲେଇ, ମୁସଲ ଚରଣ ଶାଧନ ଦୂର ।

କଟକ ।

ଓହେ ଜଗଜ୍ଜନନ ! ଦୂର, ଶାୟ ହେ ଏକାନ୍ତେ ଜୀବନ ଅକାରଣ ।

ଅଗ୍ନି ଅସିମ୍ବେ ସଂସାରେ, ମୁଁ ଅଛୁ ଅସାରେ, ତୋମାୟ ସାସରେ,
ନରକ ହେବେ ହେ ଶିଷ୍ଟ କାଳରେ ! • (ଓହେ) ଶୁଣି ଅଗ୍ନିର ଚରଣ,
ଅଗ୍ନି ଶାବଣ ଅଛ, ଏକକାଳି ଓହେବେ ହେ ଦେମନ ପତିତସାବନ । ଦୂର

ଆତ୍ମା - ଏକତା ।

ହେଲୁଣେ ରତନ ହାସିନୀ ମନ । ହରି ହରି ବଳ ବଦନେ ।
ହରି ବୋଲ, ହରି ବୋଲ, ବଲ ଶୟନେ ସୁଷିନେ ନାମରତନ । ଶୁଦ୍ଧ-
କେର ସୁଦ୍ଧ ହୃଦୟ, ତାବଲେକ ନାମ ରତନ ରୁଲିଲେ, ସେ
ନାମେ, ସେ ପ୍ରେମେ, ହୃଦୟେ ଶୁଦ୍ଧବେଦ ସୁଖୀ, ନାରଦ ବୈଷ୍ଣବୀ,
ମହାଦେବ ଯୋଗୀ,—ବେତାଳ ଶ୍ରୀମାନେ ମଣୀନେ ଯୋଗଧାନେ । ୧ ।
ମନେ କର ସେଇ ଦିନ ରତନର, ଅବଶ ଅଙ୍ଗ ସେଦିନ ହୃଦବେ ତୋମାନ
ସେଇ ଦିନେ—ବଦନେ—ସଦ ବଲିତେ ପାର ନାମ, ସୁରବେ ମନସାମ,
ଯାବ ମେଷଧାମ, କହୁ ଲବେନା ଶ୍ରେବେନା ସମନେ । ୨ । ସେତେ
ହବେ ସେଦିନ ଉଦୟେ ସଂସାର, କୋଥୀ ରବେ ତୋର ସୁଖପରାବାର,
ସଂସାର ଅସାର,—ଅଂଶ ସୁଦ୍ଧଲେ ଅନ୍ଧକାର,—ହରିର ଚରନ କର
ସାର, ପଦ ହବେ ରବପାର, ରାଜ ରଜ ମନ୍ତ ହରିର ଚରନେ । ୩ । ଚରନ
ବଲେ ରଜି ନାମ ହରିବଦନେ, ହରିନାମ ସୁଧା ପିୟୁଷରେ ବଦନେ,
କଲିତେ ତରୁତେ, ହରିନାମ ବହୁମୟ, ସେ ଚନ ତାନେରେ ଶୁଦ୍ଧ;
ତାର ବି ରବେ ରତ୍ନ,—ରବେ ତରତେ ପାରବେ ସେ ଶ୍ରୀମାନେ । ୪ ।

କାଉର ସୁର ।

ହରିନାମ ମହାମନ୍ତ ହୃଦୟେ ଜପ ରସନା । ପେଶୁକ ମାନବ
କର ଏମନ କର ଅର ହବେନା । ପଦ । ହରି ମାତା, ହରିପିତା, ହରି
ବିଚିତ୍ରବେଦ କର୍ତ୍ତା । ସେଇ ହରି ପରମ ଆତ୍ମା, ଅର କେଉ ନାମ ହରି
ବନା । ୧ । ହରି ନାମ ମହୋଦୟ, ଯେ କନ ରତେ କରବଧ । ହରେ
ପାଶେ ତାର ରବବନ୍ଧୁ, ହରିବନ୍ଧୁ ହୃଦୟେ ସେଇ କନା । ୨ । ଯୋଗୀ
ରସି ମୁକ୍ତି ଯାରେ, ସଦାନୁରତନା କରେ । ହରେ ଶିଷ୍ଟ ହରେ ହରେ,
ଶିଷ୍ଟ ଶିଷ୍ଟ ହରେ ହରେ । ୩ । ଲକ୍ଷ ଶ୍ରୀମାନ ରମନ କରେ, ମାନବ
ନମସ୍ତେଷ୍ଟେ । ହରେ ଶିଷ୍ଟ ବଳ୍ଲଭ ଯାରେ, ତାଣ୍ଡବ, ଚନ୍ଦ୍ରବେ
ପାରିଲିନାରେ । ୪ ।

କାଠିଆଳୀ ।

ଅମି ମୁକ୍ତି ରୁଚିକା ହରିଙ୍କ ପଦମ୍ବୁ ଚିପିବେ, ତୋମାର ଶ୍ରୀପଦେ,
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରଖା କର । ଅମି ଅସିବ ଯାଉବ, ଚରଣ ସେବେ, ହରିବ
 ପ୍ରେମ ଅଧିକାରୀ । ଅମାୟ ଏଇ ଦେଉ ପ୍ରସାଦ, ସେହୁ ଅପରାଧ, ଯେନ
 ଦଶାୟେ ନା ବଞ୍ଚିଥାଏ । ଚଳି ହଉଥା ବେଷେ ଚଳି କାଠିଆ ଶ୍ରୀଲ,
 ଅମି ଦେଖିଲମ ଚିନ୍ତା କରି, — ସାକ୍ଷି ସାମୀପ୍ୟ, କରି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ, ମୋହ
 ନାହିଁ ନାହିଁ କର । ସେଇ ଚମୁକାର ଲୁଲେ, ଶ୍ରୀରାମ-ମନ୍ତ୍ରରେ, ବହୁବେ
 ସ୍ବପ-ବହାୟ । ଯେନ ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଅସି, ହସେ ସେବାଦାସୀ, ରମନ
 ବ୍ୟକ୍ତିନ କୁର ।

ସୁଗଣୀ ଲମନ-କଲ୍ୟାଣ—ତାଳ ଏକତାଳ ।

ଅର କ ଗୋକୁଳେ ଅଛି ଗୋ ସୁକୁଳେ, ହସେଇ ସକଳେ କୁଳେ
 ହସିବୁ । ବାହାରରେ କୁଳ, ଗୋଲ ଦୁଇ କୁଳ, ଅଳୁକ-ସାରରେ ମର
 ଗୋ ଏକନ । ଶୁଦେଇ ସେ ହରି ଶ୍ରୀମେର ଧାରୀୟ, ସେଇ ଚଳ ହିଁ
 କୁଳ ଚ୍ୟାପ କରି, ହସେଇ ସକଳେ ଅଧୀନ ତାହାତ, ତାର କରେ
 କରେ ପ୍ରାଣ ସମର୍ପଣ । ତ୍ୟକ ଶ୍ରୀହରାସ, କରି ବନେବାସ, ସ୍ବାମୀ-ସହ
 ବାସ ନାହିଁ ସେ ପ୍ରୟାସ, ଅନ୍ତରେ ନିବାସ କରେ ଶ୍ରୀହରାସ, ସଦା ତାର
 ଧ୍ୟାନେ ମନ-ନଗମନ ।

ତାଳ—ତାପସାହାଡ଼ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଚେତନ ପ୍ରଭୁ ଦୟାକର ମୋରେ ହେ । ଦୟାକର ମୋରେ
 ପ୍ରଭୁ ଶିଷା କର ମୋରେ ହେ ॥ (ରଜନ ଜାଣୁ ନା ହେ) (ଅମି)
 ଜନମେ ଜନମେ ଯେନ, ତୋମାୟ ନା ଶ୍ରୀସର ହେ (ପ୍ରଭୁ ଅମାୟ
 ରଜାର କରେ ହେ) ଅମାୟ ଶକ୍ତିର କରଣ ରେଖା ଦେଖିବେର ଘରେ ।
 ପ୍ରଭୁ ସଂସାର ବୁଦ୍ଧ ସେ ନା ବଞ୍ଚେ ମୋରେ । ପ୍ରଭୁ ଅମାୟ
 ଦେଖେ ଦେଖେ ହେ ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଚିନ୍ତାକର-ଭକ୍ତିମୟ, ସ୍ବର ଅମାତ୍ୟର, ସ୍ବର ଅମାତ୍ୟର ସ୍ବର
 ଅମାତ୍ୟର, ଅମାତ୍ୟ ସ୍ବରମୟ, ସ୍ବର ଅମାତ୍ୟର । ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର
 ହିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ରମୋହନ । ସାଧୁ ବଳେ ଅମାର ସ୍ବଧା ବାମେ ଯତ୍ନଶୀଳ,
 ନୈବେ ଶୁଧର ମନ୍ତ୍ରନ । ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟ ଗିରି ଧରେନ୍ଦ୍ର ।
 ସାଧୁ ବଳେ ଅମାର ସ୍ବଧା ଶକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ, ନୈବେ ପାତ୍ରବେ କେନ ।
 ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟେର ମାଧାୟ, ମଧୁର ପାଖ । ସାଧୁ ବଳେ
 ଅମାର ସ୍ବଧାର ନାମଟି ଗାତେ କେନା, ଶିଷ୍ୟ ସାଧୁ ଗୋ କେନା ।
 ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟେର ଦୁଃଖ ବାମେ ହେଲେ । ସାଧୁ ବଳେ
 ଅମାର ସ୍ବଧାର ଚରଣ ପାଦେ ବଳେ, ଦୁଃଖ ଗାତେ ହେଲେ । ଶୁକ୍ର
 ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟ ପଦ୍ମାବତୀର ଜୀବନ । ସାଧୁ ବଳେ ଅମାର ସ୍ବଧା
 ଜୀବନେର ଜୀବନ, ନୈବେ ଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନ ॥ ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟ
 ଜଗତ୍ ଚକ୍ରାମ୍ବୁଜ । ସାଧୁ ବଳେ ଅମାର ସ୍ବଧା ପ୍ରେମ-ପ୍ରଦାୟିନୀ, ସେ
 କେମାର ହିଷ୍ଟ କଳ୍ପ ॥ ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟେର ବାଣୀ କରେ
 ବାଦ । ସାଧୁ ବଳେ ସତ୍ୟ ବଳେ ବଳେ ସ୍ବଧାର ନାମ, ନରଲେ ମିଶ୍ରଣ
 ବାଦ ॥ ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟ ଜଗତ୍ତର ଶୁଭ । ସାଧୁ ବଳେ
 ଅମାର ସ୍ବଧା ବାଣୀ-କଳ୍ପତରୁ, ନୈବେ କେ କାର ଶୁଭ ॥ ଶୁକ୍ର ବଳେ
 ଅମାର ହିଷ୍ଟ ପ୍ରେମେର ଉଦ୍ଧାୟ । ସାଧୁ ବଳେ ଅମାର ସ୍ବଧା ଲବଣ
 ଲବଣ, ପ୍ରେମେର କେତୁ ଉଦ୍ଧାୟ ॥ ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟେର
 କବିମନ୍ତ୍ରଣ ଆନା । ସାଧୁ ବଳେ ଅମାର ସ୍ବଧା କରେ ଅନାବୋନା,
 ନୈବେ ସେବ ନାନା ॥ ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟ ଜଗତ୍ତର କାଳେ
 ସାଧୁ ବଳେ ଅମାର ସ୍ବଧାର ବୁଦ୍ଧେ ଜଗତ୍ ଅଲେ, ନୈବେ ଅଧାର
 କାଳେ ॥ ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟେର ଶ୍ରୀବିଧିକା ବାଣୀ । ସାଧୁ ବଳେ
 ସତ୍ୟ ବଳେ ସାଧୀ ଅଧର୍ମ ବାଣୀ, ନୈବେ ବାଣୀକା ବାଣୀ ॥ ଶୁକ୍ର
 ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟ କରେ କରଣନ । ସାଧୁ ବଳେ ଅମାର ସ୍ବଧା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ପଦନ, ସେ ସେ ମିଶ୍ର ପଦନ । ଶୁକ୍ର ବଳେ ଅମାର ହିଷ୍ଟ ଜଗତ୍ତର

ପ୍ରାଣ । ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଚଳେ ଅମାର ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନ କରେ ବାନ୍ଧ, ଆଜେ କି
ଅପର ପ୍ରାଣ । ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଦୁଇଜଣର ଦୁଇ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଗଲେ । ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଶ୍ରେୟ
ପ୍ରାଣେ ଏକଦ୍ବାର ଦୃଢ଼ ହୁଏ ବଳ;—ଶୁଦ୍ଧ ନାଚରେ ତଳ ।

ଶୁଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ମଙ୍ଗଳ ଅରତ ।

ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ।

ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଶୁଦ୍ଧ ଗୁଣାବଳୀ । ଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମା କାନ୍ଦି
କଲିହାରି । ପାଟ ପଟାମୁର ଓଡ଼େ ଗଲ ସାଜି, ସାଥକ ସିନ୍ଦୂର ସାଜି
ବଳିହାରି । ଦେଶ ଦନାଠିଲ ପ୍ରାଣ ସହଜସ୍ବ, ରତନ ସିନ୍ଦୂରାବଳେ
ଦେଠିଲ ଗୋଷ୍ଠୀ । କୌତୁକେ ସଂଗୀତ ଦେଇ କରତାଳି; ଅରତ
କରତାଳି ଲଳିତା ପିୟାସ । ରତନ ଜଡ଼ିତ ମନ ମାଳିକ ମୋଡ଼, ଶେ
ମନ ଅରତର ପ୍ରତି ଅରତ କୋଣ । କୌତୁକେ ସହଜସ୍ବ ମଙ୍ଗଳ
ଗାଠିସ୍ବେ, ପ୍ରାଣ ମନ ସଂଗୀତର ସୁମର ଗୁଣାବଳୀ । ଓ ପଦ ପଦକ
ସେବନ କି ଅଣା । ଦାସ ମନୋହର କରତ ରସୋପାସ ।

ଶୁଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ପ୍ରାଣକାଳ ମଙ୍ଗଳ ଅରତ ।

ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଲଳିତ—ତାଳ ଗାୟିକା ।

ମଙ୍ଗଳ ଅରତ ଗୋଷ୍ଠୀ କୋଣେ । ମଙ୍ଗଳ ନିତ୍ୟାବଳୀ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଗୋଷ୍ଠୀ
ମଙ୍ଗଳ ଶୁଦ୍ଧାବଳୀ ରକତାଳ ସଙ୍ଗେ । ମଙ୍ଗଳ ଗାଠିକ ପ୍ରେମ ତରଙ୍ଗେ ।
ମଙ୍ଗଳ ଦାଢ଼ିତ ଗୋଳ କରତାଳ । ମଙ୍ଗଳ ଦୁଇଦାସ ନାଚେ ଦଶାଳ ।
ମଙ୍ଗଳ ଧୂସ ସଂସ ଲଳୟ ସୁରୁଷ । ମଙ୍ଗଳ ଅରତ ଅତି ଅପଦୁଷ ।
ମଙ୍ଗଳ ଗୋଧର ଦେଉ ପଡ଼ିହାସ । ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରତିକ ଦାନ ଚିଷ୍ଟ ଦାସ ।

ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ—ତାଳ ଏକତାଳ । (ଅରତ)

ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ମଙ୍ଗଳ ଅରତ ଦୁଃଖିକ । ଶ୍ୟାମ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲଳିତ ଉଠିତ
ଝଲିକା ଧୁ । କବଚକ ସେନା ମର ପଦ୍ମଲୀ ବସିତେ । ତାହେ ମଣି
ଅରତର ଅନୁ ସାଜେ । କବଚ ଲଳିତ ସଂଗୀତର ଦେମ ଥାଏ । ଅରତ

କରତହିଁ ଲଳିତା ଅଳା । ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ସଦୃଶ ସର୍ବାଙ୍ଗେ ନା ଓରେ । କୋର
କରତାଳ ଦେଇ କୋର ବାଜାଉଁସେ । କୋର କୋର ସହରୀ ମନହିଁ
ଦୂରସେ । ଦୂରୁଁ କି ଅଙ୍ଗ ପର ଲୁପ୍ତମ ବରଣେ ॥ ଲହୁଁ ଲସ କହୁଁକହୁଁ
ବଲ୍ଲସମ୍ପା ଶାସେ । ଦୂରୁଁ ଗୁପ୍ତ ମାୟା ହେଉଛନ୍ତି ଆସେ ॥

ପରାତ ସମୀତ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଯଶୋବନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାବନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାବନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାବନ୍ତ । ହୃଷୀକେଶ
ହରି, ସୁସଦୃଶ ରମାନାଥ ସୁଧାରମଣ । ହିଁର ବଶ୍ୟୁବ, ବଂଶୀଧର
ଶ୍ୟାମ ଶିରଧର ରୁମି ଅନାପେର ନାଥ, ଶ୍ରୀପତି ଶ୍ରୀନାଥ ବନାନାଥ ବନ-
ଦାରଣ । ବିଲେଖାଳକ ଦାଳକଦେଶ, କର ବାସୁଦେବେର ଦୁଃଖ
ନାଶନ । ରୁମି ନରଦାନ୍ତକାରି ହରି ହେ, ନରଦାନ୍ତ ଧରି; କର ନର-
କୁଳେ ଚରଣବ୍ରଣ । ଉକତ ବରଷଳ ଉଦ୍‌ଦାରଣ; ଦୁଃଖ ଚନ୍ଦ୍ର ଉକ୍ତନ
ରୁମି ଗୋଲେକେର ପତି; ଅପରିର ପତି; ଗୋକୁଳଚନ୍ଦ୍ର ଗୋପୀମୋହନ ।
ହରି ବାମୋଦର ଦୁର୍ଗଦାନାଥ; ଦୈତ୍ୟକୁଳ ନାଶନ । ରୁମି ଦୁର୍ଗଦଳ
ଶ୍ୟାମ (ହରି ହେ) ଗୁପ୍ତ ଅନୁପମ; ରାମରୂପେ ନାଶ ସୁବର୍ଣ୍ଣ । ହରି;
ମୁକୁନ୍ଦମୁଖର; ହେଁ ମନୋହାର; ହରି ଦେଲୁଣ ବାମନ, ରୁମି ହରିନିଧି
ବଧୂ ନରବଧୂ; କରେ ତବ ସେବନ । ଓହ୍ଲେ ଶ୍ରୀନିବାସ; ଧୃତେ କର
ବାସ; ବାସନା ପତି ନିବେଦନ; ସଦା ର ଶ୍ରୀନାମେତେ ବାସ; କରେନ
ବିଶିବାସ; କରେ ତବ ପଦ ସେବନ । ମୁକ୍ତିର ଶିଷ୍ୟମନ; ରୁମି ଚନ୍ଦ୍ରା
ମନ; ନାରଦ ଆଦି ଧ୍ୟାନେର ଧନ । ହେଉ କରୁଣା କଣ୍ଠାସେ; ଅତି-
ଶୁଭ ପସେ; କହ ରସେ ଚନ୍ଦ୍ରରଞ୍ଜନ ।

ମନ୍ତ୍ରର ଝିଣା — ଏକତାଳ ।

ଆୟୁ ରେ ଆୟୁ ହରି ବଲେ ବାହୁ ଭୁଲେ ନେତେ ଆୟୁ ।
ଭାବରେ ହରି ରହିତେ ନାଲେ, ବ୍ୟସ୍ତେ ତୋରେ ସୁନାମାୟୁ ॥
କାଳ କୁ ଛେର କାମନା, ହରିପଦେ ଆନ ସମନା, ହରିକାମ କାରୁ ନୟ
ମାନା, — ହରିନାମେର ପଦେ, ହରି କର୍ତ୍ତା, ନାମେର ବୁନେ ଚରଣାୟୁ

ପାହାଡ଼—ସତ୍ତ୍ୱ ।

ଏସ ବୈ କାକାର, କୋଥା ଅତ୍ତ୍ୱ ଲୁପ୍ତ, ମୁଣ୍ଡରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଞ୍ଜନା
ଦେଖନା । ଅନ୍ତରେ ଚୋପାଳ ବୁଲେର ସ୍ୱାଧୀନ, ତୋମାବେ ଅର
କହୁର ଜାକେ ନା । ଗୁରୁଦେବେ ଶେଷ କବ ବେତାଲି, ଗୋଟେ
ଗିୟେ ଖେଳି ଏସ ବନମାଳୀ, ଲୁହେ ବନପଲ ଲେଖି ବଢ଼େ ଜଳ, ଓରେ
କାନ୍ଦୁ ! ତୋରେ ଅର କହୁବ ନା ? ହାମ୍ବାରବେ ଧେନୁ ଜାକିଲେ
ତୋମାୟ, ସକାତରେ ଗୁରୁ ଦୂର ପଶୁନାୟ, ବିନ ନା ପରଶେ ଅଖି
କିଲେ ଶେଷେ, ରମି କ ବେଦନା ବୁଝ ନା ବୁଝ ନା ।

ବନ୍ଧୁ—କାଠିଆଲୀ ।

ଦେଖେ ଏଲମ ସୁବର୍ଣ୍ଣମାୟ । ଲୁଗା ପ୍ରାନ୍ତେ ଧରାଧନେ, ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ
ନିଷ୍ଠା ଧନେ, ନୟନେ ବହୁରେ ବାରି । ମୁଦିତ ସୁଗଳ ଅଞ୍ଜି, ମୁଲ୍ୟ
ଅର ଅଜେ ଜାକ, ଦୁତା ଧରା କୋଥାୟ ବା କ, ଅଦୈବନ, ବଂଶୀ-
ଧାୟ ॥ ଥେବେ ଥେବେ ଉଠିଲେ କେବେ, କୋଥାୟ ସୁଧେ କୋଥାୟ
ସୁଧେ, ମାନ ଜମା ଦେ, ମାନ ଜମା ଦେ, ମର ରୋ ମର ମର ॥ ନାର
ଜ୍ୟାମେର ସେ ଲୁଚଣୀ, ସୁଆପେଶ ଅନେକ ଭଲ, ଆରବଣ ସକଳ
ଜନ ଭଲ, ଶୁଣି ଶୁଣି ସେ ମୁସରି ॥

ମୋକ୍ଷର—ଏକତାଲ ।

ସବେ ମିଲେ, ଜାକ ହରି ବଲେ, ଏସ ହରି ହୁରି ମାଲେ ।

ଦେବ ଦେଖା, ଗନ ହୁନ ସଜା, ଭକତ ବନ୍ଧୁର ପାଳେ ॥

ପ୍ରାନ୍ତ ଗୁଲେ ଓହେ ନାବର ନାବର; ଏସ ଏସ ସବେ ବଲି ହରି ହରି,

ପ୍ରେମ ରଖାୟ ! ଏସ ହୁରୁ ହରି, ହରି ହରି ଓଲ୍ଲ କାଳେ ॥

ହରିନାମେ ଅଜ ମାତବ ସକଳେ, ନାଗବ ଗାଲବ ହରି ହରି ବଲେ,

ଆନନ୍ଦେ ଶୁଣିଲେ, ବରତାଲି ବହେ, ହେଉବ ପ୍ରେମିକ ସୁଦେ ॥

ବାସି-କଲ୍ଲିରୁ କାମନା ସୁଦୁର୍ଲ୍ଲ, ନହେ ହରି ମର ଲୁଚେ ॥

ହିଁ ହିଁ—ଏକତାଲ ।

ଅମ୍ଭ ରେ ଅମ୍ଭ କାଳାଇ ବାଲାଇ; ଅମ୍ଭ ନା ରେ ଶ୍ରୀ କୁହେ ଶ୍ରୀ ।
 ଭନ ଭନ ନା ଦେଖେ ଗୋବେଦ ; ବୁଝି ମା ଯଶୋଦା ବେଦେ ନା ।
 ସବାଦାବୁ ପ୍ରାନ୍ତ ହରନ କ'ରେ, କେମନ କହେ ପ୍ରସନ୍ନ ଝରେ,
 ଏ ଶ୍ରୀ ମଧୁର ସୁରେ, ସବ ବୁଲେ ରସେଇ ଶ୍ରୀ ।
 ଗୋଠେଇ ଶେଲ କଦମ୍ବିଲ କହିଲ, ତ ଅର ମନେ ନା ।

ପାହାଡ଼ୀ—କାରଣ ।

ଶ୍ରବନ ଭ'ରେ ଶୋନରେ ଓଇ ବାଣୀ ବେତେରେ । ନୟନ ଭ'ରେ
 ବେଗୁରେ ଦେଖେ କାନ୍ଦୁ ଏସେରେ ॥ ନୈଲେ କେନ ଧେନୁମୁଲ, ଯାହେ
 ପିରେ ଅ'ଣ ମେଲ, ଶୁଭ୍ରାଶୁଭଲ ଆପନା ଭୁଲ, କେନ ମେତେରେ ।
 ଓପାଶ ଥେକେ ବଲ୍ଲଭ ଶିଖେ ଧୁଧୁ ବେତେରେ ॥ ଉଠିଲେ ଓପାର ଧବଳ
 କାନ୍ଦୁ, ଲୁପ୍ତଲେ ଏକାକି ଶ୍ୟାମଲ ଶ୍ରୀ, ସାଦାସ କାଲେସୁ ମିଶିଲେ
 କହେ ଏକ ହେଲେ ॥

ଅମ୍ଭେ ସବେ ଶ୍ରୀ, ଶୋଇ କରତାରେ ଅନନ୍ଦେ ହରି ଗୁନ ଗାୟ ରେ ।
 (ଅମ୍ଭେ) ହରିବଲେ ବାହୁ ଭଲେ ନାଚିଲେ ବେତାସ ରେ । ୧ ।
 ହରେ ହିଁ ହରେ ହରେ, ଗାଡ଼ି ସବେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ରେ,
 ହରି ନାମେ ମାତ୍ର ପ୍ରେମେ ଧୁଲ୍ଲତେ ଲେଖାଏ ରେ । ୨ ।
 ହରେ ହିଁ ହରେ ଗୁମ, ଗାଡ଼ି ସବେ ଅବସାନ ରେ,
 ହରି ବଲେ ଅବହେରେ ନୟନ ଏକାସ ରେ । ୩ ।
 କଲି କଲ୍ଲପାଶନ, ହରି ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ରେ,
 ଅନର୍ପିତ ବଚନରେ ଦୈତ୍ୟ ନିବାର ରେ । ୪ ।
 ଧର୍ମ ଅର୍ଥ ମୋକ୍ଷ ତାମ୍ବ, ସବସାର ହରି ନାମରେ,
 ହରି ରସେ ଲାଜି ଦେଖ ମାତ୍ର ଦେବତାସ ରେ,
 ହରି ହରି ବଲ ସବେ, ହରି ସବେ ଦାସ ଗାବେ ରେ,
 ଚିତ୍ତ ବନ୍ଧୁ ରମେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନେ ଶାନ୍ତି ବଦାସ ରେ । ୫ ।

ଜଂଲୁ—ଖେମଟା ।

ଯମୁନେ ଏଇ କି ଗୁମି ସେଇଁ ଯମୁନେ ପ୍ରବାହିନୀ । ଓ ଘାଟ ତୁଣ୍ଡାଳ
ତଟେ, ରୁପେର ହାଟେ, ବକାତୋ ମଲକାନୁମଳ ॥ କୋଥା ସେ ବୁଢ଼େର
ଶୋଭା, ବୋଲିବ ଦୃଷ୍ଟି ମନୋଲୋଭା, କୋଥା ଶ୍ରୀରାମ ବଳରାମ
ସୁବଳ ସୁଦାମ;—କୋଥାସେ ସୁମାଲୁ ତନୁର ଧେନୁ ବେନୁ ମା ଯଶୋଦା
ସ୍ବେଦିନୀ । କୋଥା ନନ୍ଦ ଉପାଦୟ, ମା ଯଶୋଦାର ପ୍ରାଦରୋଦୟ,
ଧନ୍ୟା ତୁମ୍ଭା ପରା କୋଥା ନିଶ୍ଚୟେ; କୋଥା ସେ ବସନ ବୁଡ଼ି, ଚୈ-
ତ୍ୟାସର ସୁକତା ମା କାର୍ତ୍ତୀୟା ॥ କୋଥା ଗୁରୁ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ; କୋଥା ବା
ସେ ଜଳକେଳୀ କୋଥା ଭଲତା ପଞ୍ଚ ସୁହାସିନୀ; କୋଥା ସେ ବଂଶୀ
ଧାସୀ ଗୁପ୍ତବ୍ରାତ୍ରୀ ବାମେତେ ଗୁରୁ ବନୋଦିନୀ । କୋଥା ସେଁ ନୃସିଂହ
ଧୂଳି, ନା ବାଜେ ବଜିନୀ; ମଧୁର ହାସି ମଧୁର ବାଂଶୀ ନାହିଁ ଶୁଣି, ଓ
ଘାଟ ମୋହନ ସୁରେ, ଉଜାନ ରରେ, ବରଦେ ଗୁମି ଅପନ । ତୋମାର
କଟେ ତଟେ, ତୋମାର ଦାଟେ ଦାଟେ, ତୋମାର ପରିକଟେ କର ସେ
ଧନୀ, ଓ ଘାଟ ମାନେଇ ଲାଗି ମୋହନ ତୁମ୍ଭା ଲୁହୁଇଲ ଧରଣୀ ॥
ବେଶାଭୟା ଦାଣ୍ଡ ଆମାରେ, ଯମୁନେ ସେଇ ବାମାରେ, ଅନାଥେଇ ନାଥ
ହୃଦୟାସୀରେ ପା ଦୁଖୀନ; ପରିବ୍ରାଜକ ବଲେ ଚରଣ ତଳେ, ଲୁହାଲ
ଶିର ଛନ ଘାମିନୀ ॥

ବୈରାଗ—ଆଡ଼ଖେମଟା ।

ତୋଷା କେ କିବି ଲୁଟି ଲୁଟି ନେ, ନିତାଇଗାଦେଇ ପ୍ରେମେଇ
ବାଜାରେ । ପ୍ରେମେଇ କର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଚନ୍ଦନ, ଶାନ୍ତ ହୃଦୟା ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ,
ମୁନସିଖିର ଛଲ ଅବୈତେବେ;—ଓରେ ହରିକାସି ଶାନ୍ତାସି ହମ୍ବେ
ପ୍ରେମ ବଲାଇଲେ ନଗରେ । ବ୍ରହ୍ମା ବସୁ ମହେଶ୍ବର, ଯାରେ ଭବେ
ନରନର, ଧ୍ୟାନ ବରଦେ ନାଥାଉଲ ଯାହାରେ;—ଓରେ ନାରଦ ମୁନ
ମନୁ ହମ୍ବେ, ବାଣୀସଲେ ଗାନ କରେ । ରୁପ ସନାତନ ଦୂରର ଅସି
ପ୍ରେମେଇ ବାଜାରେ ବସି, ଅନଗରେ ବେଗୁ କେନା କହେ;—
ଓରେ ! ସୁଁ ବସ୍ତା ପେଲେ ଶ୍ରୀଧାନା, କତେହେ ଓଡ଼ନ କରେ ।

ସ୍ବରୀଣାଁ ଲଳିତ—ତାଳ ସ୍ବରୀ । (ଅରଣ ।)

ମନେ ଅରଣ ସ୍ବରୀ କରେ । ମନେ ସ୍ବରୀରଣ ଯୋଡ଼ଇ
ଯୋଡ଼ । ରତନ ପ୍ରସାଦ କରୁ ଚଳମର ଥୋଡ଼ । ସ୍ବରକର ବ୍ୟସନ ସ୍ବରୀ
ସୁରୋର । ଲଳିତା କପାଳୀ ଅବ ପ୍ରେମ ଅଗୋର । କର ରତ ମନେ
ଦୁର୍ଦ୍ଦ ବୋହା ଶ୍ରେୟ । ଗର୍ବିତ ଶୁକ ଡିକ ନାଚତ ମୋର । ଚାନ୍ଦ
ଉପେକ୍ଷା ପୁଣି କରଣେ ଚକୋର । ବଦନ ଗୁଣ ବାଜେ ବାଜେ ଶବ୍ଦ
ଗୋର । ସ୍ବରୀମାନେ ଅନେକେ ବାଜାୟ କରୁ ଗୋର ॥

ସ୍ବର—ତାଳ ଲେଖା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରଭୁ କହୁ କର ମୋରେ । (କହୁ କର
ମୋରେ ପ୍ରଭୁ କହୁ କର ମୋରେ) ଗୋମା ଚକେ କେ କହୁଲୁ
କହୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ॥ (ଏ ଜଗତେ ଅର ନାଲ ରେ) ପବିତ୍ର ପାବନ
ହେବୁ ତବ ଅବତାର । (ଏଇ ଅଶ୍ବତ୍ଥ କଲସରେ) ମୋ ସମ
ପାତକୀ ପ୍ରଭୁ ନିଆଇବେ ଅର ॥ (ଏଇ ଜଗତ ମାୟେ) ବାହା ପ୍ରଭୁ
କରନନ୍ଦ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ସୁଖୀ । (ଅର ଆମାର କେଉଁ ନାଲ ହେ)
କିପାବଲେକନ କର ଅମି ବଡ଼ ଦୁଃଖୀ ॥ (ପ୍ରମଦ ଦୁଃଖୀ ଅର
ପାବନ ନା) କହୁ କର ସଂତାପନ ଅହେତ ଗୋସାଇଁ । (ରୁମିର ତ
ଗୋସାଇଁ ଦଲେ) ତବ କିପାବଲେ ପାଇ ଚୈତନ୍ୟ ଜଗାଇ ॥ ହା
ସ୍ବରୂପ ସନାତନ ରୂପ ରସନାଥ । ରସରୂପ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହା ହା ପ୍ରଭୁ ଲୋକ-
ନାଥ ॥ କହୁ କର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ସ୍ବରଚନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ମାରେ
ନବେଶମ ଦାସ ॥

କର୍ଣ୍ଣନ ।

ବେଲ ବେଲ, ହରି ବଲ, ହରି ବଲ ଶ୍ରୀ । ହରି ନାମ ବନା
ଜାହେର ଅନ୍ୟ ମତ ନାହିଁ । ସାହେର ଆବାସ ଅଂଧାର ହୋଇ, ଶହେର
ବେଲ ସୁନ୍ଦରୀ ଏଲେ, ହରି ହରି ବେଲ (ହରିବୋଲ ବଲରେ ଶ୍ରୀ) ;
ବଲ ନେତେ ନେତେ ଦୁଃଖ ବାହୁ ଉଲେ ; ଏହିବାର ପ୍ରେମେତେ ହୃଦୟ
ଶ୍ରୀଲେ ; ରକ୍ଷାଦି) ତଲ ରବିପାରେ ଘାଇ ।

ହରି ନାମ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ।

ତାଳ--ଉଠି ।

ସାନନୀସ ହେ--କର ଏ ସାକ୍ଷର ସେଇ ଦିନେର ଉପାୟ । ସାନନୀ
ଅହେ ପଞ୍ଚଦାଳ, ସସିନ୍ଦେ ଅସଦେ କାଳ, ବ୍ୟାବେ କିଞ୍ଚାଳ ।
କାଳ ନୟନର ସ୍ଥାନ ଦିଅ ଯି ଗୁଣା-ପାୟ ॥ ଓହେ ବଶ୍ୟମ୍ବ, ରୁମି
ବଶ୍ୟମ୍ବ, ସେ ସବ ଦୃଶ୍ୟ ହୟ, ସେ ସବ ଚକ୍ର ନୟ,—ହରି ଚକ୍ର ନାମ
କରି ଛଲେ, ପାଞ୍ଚ ଦିଗ୍ରେ ସେ କାଳେ, ସୁସନ୍ଦେ ବଲେ,—ବଲେ ନାୟ-
ନୁ ଅଳାମିଲ ଦୈବୁଣେ ପାୟ । ତୋମାର ବେଦେ କୟ, ନାଶ ରବେର
କୟ, ଶୁନ ଓହେ ସାନ ବଶ୍ୟମ୍ବ; ହରି ତୋମାର ଯି ଗୁଣା ପାୟ,
ଅନ୍ତେ ନା ସ୍ଥାନ ପାୟ ତାର ଅର ନାଲ ଉପାୟ । ଆସି ସମନ ତାୟ
ଆଗନ କୋରେ ଲୟେ ପାୟ ॥

ନନ୍ଦୋଷବ--ହୁଏ ।

ନନ୍ଦ ନାତେ ରେ--ନନ୍ଦ ନାତେ ରେ--(ଧୂୟ ନନ୍ଦନ ପାଉଥି)
ସୁରଗେ ଦୁହର ବାଜେ ନାତେ ଦେବଗଣ । ହରି ହରି ହରି ଧୂନ
ଭରିଲ ଭୁବନ ॥ ଦୁହା ନାତେ ଶିବ ନାତେ ଅର ନାତେ ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଗୋକୁଲେ ଗୋସୁଲ ନାତେ ପାଉଥି ଗୋବିନ୍ଦ ॥ ନନ୍ଦେର ମନ୍ଦିରେ ରେ
ଗୋସୁଲ ଅଇଲ ଧାୟେ । ହାତେ ଲାଠି କାଧେ ଶର ନାତେ ଥିୟେ
ଥିୟେ । ବଧ ଦୁଷ୍ଟ ଶ୍ରିକ ଗୋଲ ଅଙ୍ଗନେ ତାଲିୟେ । ନାତେ ରେ
ନାତେ ରେ ନନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଉଥି ॥ ଅନନ୍ଦ ହରଲ ବକ୍ତ ଅନନ୍ଦ
କରଲ । ଏ ଦାସ ଶିବାଇର ମନ ଭୁଲିଥି ରହଲ ॥

ତାଳ--ବସନ୍ତ ।

ଆରେ ଓଇ ବେଶ ରେ । (ଧୂୟ) ଶ୍ରୀଗେର ବାମେ ନନ୍ଦନ
ବଶୋଷ । ରୁମେ ଭୁବନ କରେରେ ଅଲେ । ରେ—ସୁଗଲ ରୁମେ
ବୁଦାବନ ବରେରେ ଅଲେ ରେ—ସେନ ହେମେ ବାଜା ମାନମନ ରେ—
ରୁମେ ସାନ କାନ୍ଦୁ ଉରସ୍ତୁ ଧୂନ ରେ—ବଶୋଷ ବଶୋଷ ରୁମେ ରେ ॥

ହରି ନାମସଂକଳ୍ପ ।

ତାଳ---ଏକତାଳ ।

ଯାହେବ ହରି ବଳଦେବ ନୟନ ସ୍ବରେ—ତାସର ଦୁଇର ଏସେବେ
ରେ—ସାସ ମା ଯଶୋଦାର ନୟନ ତାସ ଶାସର ଦୁଇର ଏସେବେ
ରେ—ଓରେ ସାସ ଦୁଇର କାନାଲ ବଳଦ, ତାସର ଦୁଇର ଏସେବେ
ରେ—କଳିଙ୍ଗଦେବ ଦିଶା ମଲିନ ହେବେ, ତାସ ପାତଳ ତସବ
ହରେ—ସାସ ମାର ଶେଷେ ପ୍ରେମ ସାତେ, ତାସର—ତାସର ଦୁଇର
ଏସେବେ ବେ ॥

ସମବେଳି—କାଠିୟାଳି ।

ତମ ନାସୟନ ଦୁଃସଂସାର ଶ୍ରୀପତି କମଳକାନ୍ତ ।
ନାମ ଅନନ୍ତ କାହା ଲର ବର୍ଣ୍ଣ, ଶେଷ ନା ପାୟେ ଅନ୍ତ ।
ଶିବ ସନକାଦି ଆଦି ପୁରାଣିକ ନାରଦ ଧ୍ୟାନ ଧରନ୍ତ ।
ସମରୂପଧର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମାରେ କୁମୁଦିନୀ ବଳବନ୍ତ ।
ବାସୁଦେବଶ୍ରୀ ହେ କନକ ଲୟେ ହିମାୟ ନାମ ସଦନାଥ ।
ବିଷ୍ଣୁରୂପ ଧରେ ଅସୁର ସହାରେ କଂସକୋ କେଶ ଗହବନ୍ତ ।
କରନ୍ଦାଥ କରମର ଚନ୍ଦ୍ରାମର ଦେବ ରହେ ନେତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଦଶମସୁକଳ ସୁଗନ୍ଧ ଲତେସେ ସୁରଦାସ ରରବନ୍ତ ।

ସିନ୍ଧୁ ମିଶ୍ର—ଏକତାଳ ।

ହାରେ ରେବେ ରେ ଉଠରେ କାନାର ବେଲ ଦଳ ଚଳ ଗୋପେ
ସାର । ଆସୁ ରେ କାନୁ ଆସୁ । ଉଠରେ ଗୋପାଳ ଦାଢ଼ାସେ ସୁଖାର
ପଥପାନେ ସବେ ଶୁଣୁ । ବେଲ ହଲେ ଚଳ ଗୋପେ ଗୋଲ କଳି,
କବିମତଲସୁ ବାବାସୁ ଚଣ୍ଡୀସା, ଦାଢ଼ାସେ ପାସୁ ପାସୁ । ଦନ ସୁଲୁ ଗଲେ
ସାତାବ ତୋରେ ଅସୁ ଆସୁ କାନୁ ଓଠ ରେ ଓଠ ରେ, ବ୍ୟାକୁଳ
ଧେନୁ ନାହିଁ ଶୁନେ ବେନୁ, କାନନେ ନାହୁଁ ଯାସୁ । ଶୁନ ହସ୍ତାବଦେ
ତାକେ ତୋରେ ଧେନୁ, ବନେ ଯେତେ ନାହୁଁ ଶୁଣୁ ॥

ଦେଶମିଶ୍ର—ଏକତାଳି ।

କେଶବ କୁରୁ କରୁନା ଶନେ କୁଞ୍ଜକାନନ-ରାଣୀ । ମାଧବ ମନୋ-
ମୋହନ ମୋହିନ-ମୁରଲୀ-ଧାରୀ । ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ
ମନ ଆମାର । ବୁଝଇବୋର କାଲୀୟ-ହର କାତର-ନୁହଇଜନ, ନୟନ
ବାକା ବାକାଶିଖି-ସାଗା, ଶୁଖିକା-ହୁହ-ଇଜନ । ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ-ଧାରନ,
ବଳ-କୁସୁମକୁସୁମ, ତାମୋର୍ଦ୍ଧବ କଂସ-ଦର୍ପହାରୀ, ଶନୀମ ସ୍ବପ୍ନ-ରସତହାରୀ ।
ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ମନ ଆମାର ॥

ସିନ୍ଧୁ—ଖେମଟା ।

ଓଁ-ହନ-ଗେଲ ହେ ! ଶନବନ୍ଧୁ ଭବସିନ୍ଧୁ ତର ପାର । ତସୁଓ
ଭବବାରି ବଂଶୀଧାରୀ ! ହସେ ଦେହ ତରଲ (ଓଁ ଦୟାମୟ !) ଦେହ
ତରଲ କଣ୍ଠଧାର । ଯେନ ଗୁଠିପୋକାର ପ୍ରାୟ, ବଳ ହସେଇ ମାୟାୟ ;
ଗେଲନା ଭ୍ରମ, ନକଟେ ଯମ, କଖନ ଲସେ ଯାୟ :—ତୁମି ଅଧମତାରଣ
ପତିତପାବନ, ଓଁ ତର ଭରଣା ଅନ୍ତେ ଆମାର । ମହା ପାତକ ବଳେ
ଯେନ ସେଓନା ଭୁଲେ ; ଭବେର କୁଲେ, ଏକା ଫେଲେ, ଅନ୍ତମକାଲେ ;
ହରି ! ତୋମା ବନେ ଭବାଶ୍ବତେ, ବଳ କେ ଲବେ ହେ (ଓଁ ଦୟାମୟ !)
କେ ଲବେ ହେ ଶନେର ଭାର ॥

ହିଂଡ଼ିଟ—ଏକତାଳି ।

ନାଚ ବନମାଳି ! ହବ କରତାଳି, ଶୁଭବ ଦୁର୍ଗୁର ବାଜିବେ ପାୟ ।
ହରି ବୋଲେ ସବେ ନେତେ ଚଳେ ହରି ବୋଲେ ସବେ ପାନକୃତାୟ ।
ନାଚ ହରି ହରି ନୟନ ଭରି, ପସନ ଭରି ଡାକ ହରି ହରି,
ସବେ ଶୁଭବାସେ ପୀତବାସେ, ପାନ ଦେଖିବେ ଧାୟ ॥
ବାକା ଶିଖି ପାଖା, ଦୁଃ ନୟନ ବାକା, ଛବା ଅଲକାଭରକା ଲେଖା,
ପାସେ ପାସେ ବାକା ଶନାଶି ଦାଡ଼ାୟ, ସବେ ଓଁ ଦୁଃ ନୟନ ॥

ଏ ଗୋରା ଗୁମ୍ଫା ! ଶୁଭ ନିତାଇ ସନେ ଅନନ୍ତେ ହରି ଗୁମ୍ଫା ରେ ॥
 (ଗୋରା) ଗୁମ୍ଫା ଗୁମ୍ଫା ଗୁମ୍ଫା ବଲେ, ଧରନରେ ପଡ଼େ ଶୁଭେ ରେ
 (ଗୋରା) ପୁଣିମାର ଗୁମ୍ଫା ସେନ ଧୁଲିକେ ଲୁହାୟେ ରେ ॥
 ଗୁମ୍ଫା ସେମେ ମାଞ୍ଜୁରୀ, ନୟନେ ଅନନ୍ତ ଧରା ରେ,
 (ଗୋରା) କଟାଶେ କାମିନୀକୁଳ, ସାଗରେ ଶ୍ରୀରାମେ ରେ, ॥
 ଅବେଶେ ଗୋରା ଗୁମ୍ଫା, ପଡ଼େ ଗୋଧରେ ଗାୟେ ରେ,
 କରଣେ ପୁରୁଷା ବୁଦ୍ଧେ ବସେ ଯାୟେ ରେ ।
 (ଗୋରା) ଲଳିତ ହରିନାମେ, ଗୋଧରେ ଲୟେ ବାମେ ରେ,
 କରନେ କରନ ଥୁମ୍ପେ ହେଲିୟେ ଦାଣ୍ଡାୟେ ରେ ॥
 ହରିଦଳେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ, ହରିଦଳେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ରେ,
 ଜଗଦ୍‌ବନ୍ଧୁ ଗୋର କଲେ କାନ୍ଦିୟେ ବେଡ଼ାୟେ ରେ ॥

ବସୁଧା । ଅଭିଷେକ ।

ହରି ବଲ ହରିବଲ ରେ ଓ ମନ ! ହରିବଲ ବସୁଧା । ଓ ମନ !
 ଏକନା ନା ବସେ ହରି, ବଲବେ କି ଅର ଦେହ ଶେଲେ ? । ଏ ଦେହ
 ଜଳେର ଦମ୍ଭ, ଦମ୍ଭ, ଶୁଭଲେ ମିଶେ ଯାବେ ଜଳେ, ମନ ରେ ! ଶୁଭ
 ବନ୍ଧୁ ଦାସ ପୁତ୍ର, (ଦାସ) କେଉଁ ଯାବେନା ନିଦାନ କାଲେ ॥

ବେରଣ—ଖେମଣି ।

ନାବେର ଆକ୍ରନ୍ତେ କେତନ, ହରିବଲ ମନ ! ହରି ବେଲ ହରି
 ବେଲ । ହରି ବେଲ ହରି ବେଲ ରେ ମନ ! ହରି ବେଲ ହରି ବେଲ ।
 ଓରେ ! ଜଗତ ମାଧାୟ ପାଣି ଶୁଭ ହରିନାମେ ଭବେ ବେଲ । ଓରେ
 ରୁପ ସନାତନ ଦୁର୍ଗା ଶୁଭ, ଦାସ ବସନ୍ତ ଶେତେ ପକାର ହଲ । ଓରେ !
 ରହାକର ଦୟା ଶୁଭ, ସେ ସେ ହରିର ନାମେ ଭବେ ବେଲ । ଓରେ !
 ଅହନ୍ତା ପାଶନ ଶୁଭ, ସେଇ କରନ ପରଶନେ ମାନବ ହଲ । ଓରେ
 ମନରେ ଶେତେ ପାୟେ ଧରି, ଏବାର ଅମାୟ ନୟେ ବୁଦ୍ଧେ ହଲ ॥

ହରି ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ।

ଏ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଦେବୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କାହାଣୀ ଲେଖା ।

(ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ) କଟିରେ କଳିକାପାଳ, ତରଳ ନେତ୍ରର ବାଜେ ରେ ।

ସୁଖୀ ସୁଖୀ ସୁଖୀଙ୍କ ନଖେ ଶୋଭା ପାଏ ॥

କୋକିଳଦ୍ଵାରା ପାଳିତ, କଣ୍ଠେ ମୁକ୍ତ କୁଣ୍ଡଳ ରେ ।

କାମିନୀମୋହନ ରୂପା ବାମେରେ ଦେଖା ॥

(ଗୋସାଇଁ) ସୁଖଳ ମୁନାଳ କରେ, ଅଧରେ ମୁଖର ଧରେ ।

(ପଦ) ବାଣୀ ସୁଧା ସୁଧା ବସେ ଉଦୟରେ ॥

(ଶ୍ରୀମତୀ) ବରଦ ଚକ୍ର କାଳ ରାଜେ ଦୋଳେ ବନମାଳା ରେ

ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତର ରଖି ରମେ ଗଢ଼ି ପାଏ ॥

(ଶ୍ରୀମତୀ) ମାଲ ନିଳନ ନୟନ, କଳିକା କହମ୍ବ ଦେଖୁ ରେ,

ଜଗଦ୍‌ବନ୍ଧୁ ପାଦପଦ୍ମେ ଶ୍ରୀବନ ବଜାଏ ॥

ରୁଲ ରୁଲ ସଖୀ ଆଗୋ ବୁଦ୍ଧାବନୀୟା । ରୁଦେଇ ବିନୋଦେ

ଦୋଳ ଗୋବନ୍ଦ ଦେଖିବା । ୧ । ରୁଦେବୀପରେ ଦୋଳ-ମଣ୍ଡପ

ଉପରେ । ବିକ୍ରମେ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି ରେ । ୨ । ସୁଧା ବ୍ରହ୍ମାବଳୀ

ଉନ୍ନି ବେଳ ପାରୁଣରେ । ମଧ୍ୟରେ ନିରାଶି ଉଭା ମୁଖର ଅଧରେ । ୩ ।

ସୁଧା ମାରେ ଅବର ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉପରେ । ତାଳିବାଦ ଦାସେ ଗୋଷୀ

କରୁଛନ୍ତି ରେ । ୪ । ତାଳ ତାଳ ନାଦ୍ୟ ଶୋ ମୁରୁଦନ ତମ ।

ଲଳିତ ବସନ ସୁଖେ କରନ୍ତି ଆଳାପ । ୫ । ଏମନ୍ତ କୌରୁକ ଲାଳା

ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମର ଉପର ଶ୍ରୀଚରଣେ ସେବର । ୬ ।

ସମୁଦା ସ୍ଥାନ ଗୀତ ।

ରୁଲ ରୁଲ ସଖୀ ଆଗୋ ସମୁଦାକୁ ସିବା । ନିର୍ମଳ ସମୁଦା ଜଳେ

ସ୍ଥାନ କରବା । ୧ । ନିର୍ମଳ ସମୁଦା ଜଳେ ସ୍ଥାନ କରଣ । ସୁଦେ

ଅନ୍ତ ଉଦାରବା ରାଜ ସେ ମଳିନ । ୨ । ବସୁର କପ୍ତର ରୁଷ ଫୁ

ରୁଷ ଫୁ । ହାଲରେ ପଡ଼ଣ ଅନ୍ତେ ଅନ୍ତ ଯାଏ କଡ଼ି । ୩ । ଗୋବନ୍ଦ

ଗୋଷୀ ସମୁଦାରେ ମିଳି । ଅନ୍ତ ହୋଇଣ ଜଳେ କରେ

ଜଳକେଳି । ୪ । ଏମନ୍ତ କୌରୁକ ଲାଳା ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମର

ଉପର ଶ୍ରୀଚରଣେ ସେବର । ୫ ।

ସମାପ୍ତ ।